

Beretning. Generalforsamling Vestjydske Nimbusklub 09.02.22.

Denne beretning, indeholder ikke så meget vedr. driften af klubben som sådan, for det har været til at overse aktiviteten i klubben mens coronaen har raset.

Det har så givet anledning til måske nogle lidt anderledes betragtninger omkring vores klub

Vi i Nimbusfolket har nok savnet det at være sammen, på kryds og tværs. Vi har så vidt coronaen tillod det, søgt at opretholde rutiner og sædvaner som eks at holde klubmøder når det var muligt. Velvilligt hjulpet af klubkammerater der stillede deres hjem, værksteder, sommerhus til rådighed.

Efter de tilbagemeldinger der er kommet har det for de deltagende været super hyggeligt, og der har ikke manglet opbakning fra deltagerne.

Som jeg senere vil komme tilbage til, skal der lyde en kæmpe tak til de der tog rollen til sig som værter.

Det er dejligt at det har kunnet lade sig gøre. Som vi kommer tilbage til senere i dagsordenen, kan det jo rejse nogle spørgsmål, ligesom det også giver nogle muligheder.

Men det bringer mig sammen med coronaen tilbage til det, som jeg har tænkt en hel del over,

Vi er som klub nok også kendetegnet ikke bare ved, at vi har en passion for det gamle fladjernen. Vi kan li at køre på den, det giver en anderledes adstadig måde at bevæge sig gennem landskabet på, og giver anledning til mangan en god snak med hvem som helst, når man holder stille længe nok.

Men det giver også et samvær med os der er her i dag, og alle de der gør ligedan. Det gir anledning til at sparke dæk, kommentere alt på den herlige konstruktion – og der vil til dommedag være rigeligt at diskutere, snakke om, være fælles og uenige om.

Men det holder kun så længe vi har noget der holder os sammen, giver hver enkelt perspektiv og mening med at være med i en klub.

Vi er stadig skønnet – men det får vi konkret svar på lidt senere – omkring 50 i klubben. Trods corona, eller takket være samme.

Beretning. Generalforsamling Vestjydske Nimbusklub 09.02.22.

For vi har som udgangspunkt i de forløbne to år ikke haft samme adgang og lejlighed til at holde vores fællesskab vedlige, eller skifte det ud med et andet, der kunne erstatte den nærhed og fællesskabsfølelse som en klub er bærer og formidler af.

Vi har derfor i bestyrelsen og mand og mand imellem drøftet vore muligheder for at ses, snakke sammen, være fælles m.v. og har langt hen ad vejen løst det. Men noget af det som gang på gang dukker op er behovet for at have noget der binder sammen og identificerer os i "hullerne" hvor vi ikke ses. Noget som vores FB-side slet ikke har løst eller løftet, men som vores tidligere Nimbus Post i høj grad løftede. Vi har derfor tænkt forskellige tiltag, der gerne skulle få os "sammen" igen som klub, og give mening for evt. nye medlemmer.

Det med at lave en klub, medfører nu i 2022, og helt – så siden 2018 nogle krav til det formelle omkring bare det at holde samling på hvem, og hvem ikke er medlem. Bureaukratiet har indhentet Nimbussen og kræver nu sit, for at vi kan holde lovligt sammen på tropperne, også her – mere senere.

Men også for at holde folk kørende sammen på kryds og tværs har vi forsøgt at fostre nogle tiltag – ikke mindst da klubben er så velhavende som den er, så er det vel på tide at klubben om så at sige bruger lidt af guldets på at "shine den gamle dame lidt op" for egne midler.

Lad os smøge ærmerne op. Proppen er gået af flasken, vi må atter være sammen lad os være klub igen, hvor vi kan være sammen som vi vil, når vi vil.

Thorbjørn Strunk

Formand.